

GÖTEBORGS 8:E
BAPTISTFÖRSAMLING

HUR DRAKEN BESEGRAS

Uppenbarelseboken 12:1-18 • Predikan G8B 2024-12-22 (Fågelberg) • Johnny Lithell

INLEDNING

När vi nu möter den person som Uppenbarelseboken kallar för ”draken” förtydligas den konflikt som ligger under ytan både i Uppenbarelseboken och i våra liv. Det är den konflikt som åtminstone är del i förklaringen till varför kristna särbehandlas eller förföljs. Till varför bibliska församlingar splittras och varför kristna faller i synd och förtvivlan. Det är inte hela förklaringen, men det är en del i förklaringen på varför mänskligheten lider. Därför att djävulen finns, för att han har fått en del makt och för att han vill mänskligheten, och i synnerhet Guds folk, illa.

Här kommer vi alltså till en text som presenterar tre karaktärer: en kvinna, en son och en drake. Sedan får vi se hur konflikten mellan draken och de andra två utspelas.

Sju visioner

Men innan vi kommer till texten och de lärdomar vi kan dra av den här konflikten vill jag bara säga något om hur den här texten förhåller sig till Uppenbarelseboken i övrigt. Du minns att vi har sett hur boken är strukturerad kring olika 7-serier. Först sju församlingar, sedan sju sigill och därefter sju basuner. Om ett par kapitel kommer vi att komma till sju skålar som töms ut. I dessa sjuor är det vissa teman som återkommer på liknande sätt, så att de olika 7-serierna blir olika lager som tillsammans målar upp en och samma bild.

Men här kommer vi till ytterligare en 7-serie, även om den inte framställs lika tydligt som ”den första” och ”den andra” och så vidare. Likväl är det en serie av sju visioner. Jag ska förklara. Det tolfte kapitlet börjar med två ”tecken” i verserna 1 och 3. Här introduceras konflikten, vilket är vad vi ska titta på idag. Men efter dessa två tecken följer sju visioner som kommer att beskriva konflikten på flera olika sätt. Varje ny vision börjar med orden ”och jag såg”.

(1) Kapitel 13:1 ”och jag såg ett vilddjur komma upp ur havet”

(2) Kap 13:11 ”och jag såg ett annat vilddjur komma upp ur jorden”

(3) Kap 14:1 ”och jag såg, och se: Lammet stod på Sions berg

(4) Kap 14:6 ”och jag såg en annan ängel”

(5) Kap 14:14 ”och jag såg, och se: ett vitt moln och på molnet satt en som liknade en människoson”

(6) Kap 15:1 ”och jag såg ett annat stort och förunderligt tecken i himlen: sju änglar med sju plågor”

(7) Kap 15:2 ”och jag såg liksom ett glashav blandat med eld”

Nu finns det en till liknande formulering i kapitel 15:5 ”därefter såg jag hur templet i himlen, vittnesbördets tabernakel, öppnades”. Så man skulle kunna se det som åtta visioner, men jag tror det är meningen att vi ska se dem som sju eftersom den sista i 15:5 bara introducerar nästa 7-serie med änglarna och de sju plågorna.

Så även om det inte är lika tydligt markerat i texten som de andra 7-serierna fortsätter samma struktur som beskriver just den här konflikten. Här är vi i Uppenbarelsebokens centrum och här har vi något av bokens kärna.

Så, tillbaka till kapitel 12. Det är alltså inte särskilt svårt att se vad kapitlet handlar om. Det handlar om drakens krig mot kvinnan och hennes son. Så jag delar upp kapitlet och predikan i fyra punkter: först ska vi titta på vers 1-6 och *konfliktens tre karaktärer* och försöka förstå vad de representerar. Därefter ska vi titta på verserna 7-12 och se *draken besegrad*. För det tredje ska vi titta på vers 13-18 och se *drakens raseri mot kvinnan*, och för det fjärde ska vi ställa frågan *vad det innebär för oss att draken är besegrad*. Så: (1) konfliktens tre karaktärer, (2) draken besegrad, (3) drakens raseri mot kvinnan och (4) vad det innebär för oss att draken är besegrad.

I. KONFLIKTENS TRE KARAKTÄRER

Uppenbarelseboken 12:1-6 (SFB-15)

1 Ett stort tecken visade sig i himlen: en kvinna klädd i solen och med månen under sina fötter och en krona av tolv stjärnor på sitt huvud. 2 Hon var havande och ropade i barnsnöd och födslovärkar.

3 Och ett annat tecken visade sig i himlen, och se: en stor eldröd drake med sju huvuden och tio horn och sju kronor på sina huvuden. 4 Hans stjärt svepte med sig en tredjedel av himlens stjärnor, och han kastade ner dem på jorden.

Och draken stod framför kvinnan som skulle föda, för att sluka hennes barn så snart hon hade fött det. 5 Och hon födde ett barn, en Son som ska styra alla folk med järnspira, och hennes barn rycktes upp till Gud och hans tron. 6 Kvinnan flydde då ut i öknen, där hon har en plats som Gud berett för henne så att hon får sitt uppehälle där i ettusen tvåhundra sextio dagar.

Vi har alltså en bild av en strålande kvinna som ropar i födslovärkar. Och så har vi ett stort och kraftfullt skräckinjagande monster. Det är så stort att dess svans sveper ner en tredjedel av himlens stjärnor och kastar dem till jorden. Och detta monster ställer sig framför kvinnan som ska föda för att uppsluka det barn som ska födas. Men han lyckas inte sluka barnet. Istället rycktes barnet upp till Gud och hans tron. Så när draken misslyckats med att sluka barnet riktade han sin vrede mot kvinnan, men då flydde kvinnan ut i öknen, till en plats som Gud berett åt henne och där han bevarar henne i 1260 dagar.

1. Draken

Vi sparar kvinnan till sist och börjar istället med det andra tecknet, nämligen ”en stor eldröd drake med sju huvuden och tio horn och sju kronor på sina huvuden.” Han är lätt att identifiera eftersom den 9:e versen säger vem det är. Det är ”den gamla ormen som kallas

Djävul och Satan och som förleder hela världen”. Det är alltså samma person som visade sig i en orms skepnad i Edens lustgård som här beskrivs som en drake.

Han har sju huvuden, som ett tecken på stor intelligens. Han har tio horn, som ett tecken på stor kraft. Och på sina sju huvuden har han sju kronor som ett tecken på att han är en sorts härskare, vilket ligger i linje med Andra Korinthierbrevet 4:4 som kallar honom för ”den här tidsålderns gud”.

Den 9:e versen säger att han förleder hela världen. Han är en lögnare, lögnens fader. Han har två vapen: lögnen och anklagelsen. Med lögnen förvrider han sanningen och kastar tvivel över Guds ord och förleder. Med anklagelsen för han människor in i hopplöshet och förtvivlan.

Den fjärde versen om att han svepte med sig en tredjedel av himlens stjärnor skulle kunna vara en anspelning på en sorts ursprungsberättelse om när Satan kastades ut från himlen och förde med sig en tredjedel av änglarna som blev hans demoner. Men det skulle också kunna vara, och det är vad jag lutar åt, att det är en anspelning på en ganska svår text i Daniels 8:e kapitel som talar om hornet på en ond bagge som växte och hade så stor framgång att det kastade ner några ur himlens härskara och trampade på dem. Det stämmer inte med en ursprungsberättelse utan talar mer om att draken ständigt ligger i krig mot Sonen och mot Guds folk och att han under vissa tider haft stora framgångar.

Oavsett vad den fjärde versen syftar på är poängen densamma, nämligen att djävulen är stark och fruktansvärd. Han är oerhört intelligent och listig och han ligger i krig mot Sonen och mot Guds folk.

2. Sonen

Vi går vidare till den andra karaktären, till Sonen som kvinnan födde. Han beskrivs som en Son, ”som ska styra alla folk med järnspira”. Det är förstås en hänvisning till Psalm 2, som är en psalm som har kommit upp flera gånger i Uppenbarelseboken, senast i det förra kapitlets 18:e vers. Det är en profetia om Jesus Kristus som ska träda fram som kung, och bland annat därför vet vi att den här texten i Uppenbarelseboken handlar om Kristus.

Men det står att han rycktes upp. Det är en anspelning på Kristi himmelfärd. Det betyder inte att vi inte ska bry oss om hans liv och död och uppståndelse, utan är snarare ett sätt att förutsätta att allt detta inkluderas i den här bilden av att han tas upp i härlighet. Att han tas upp i härlighet är när han tas upp i seger. Texten berättar inte här *hur* han segrade, bara *att* han gjorde det. Så draken ville sluka barnet. Men han lyckades inte med det. Istället föddes Sonen och han stred och han segrade och som segrare togs han upp till himlen för att regera med honom som sitter på tronen.

3. Kvinnan

Då kommer vi till den tredje karaktären, kvinnan. Här finns det lite mer debatt, historiskt sett, eftersom den romerska kyrkan gärna vill se att det här talar om Jesu mor Maria. Och visst kan vi se en sorts bokstavlig innebörd i att Maria var den som födde Jesus. Men texten är inte avsedd att läsas bokstavligt, vilket blir tydligt om vi försöker att läsa de andra detaljerna på samma sätt. Maria flydde inte in i öken efter att Jesus hade uppstigit till himlen. Och draken for inte efter Jesu biologiska bröder och systrar som den 17:e versen i så fall skulle innebära.

Nej, kvinnan i vår text är en bild på Guds folk. Kommentaren om solen och månen och hennes krona av 12 stjärnor är en bild hämtad från Josefs dröm i Första Mosebok 37:9, där det representerar Jakob och hans hustru och Israels 12 stammar. Det är en bild av Guds folk. Sedan har vi texter som Jesaja 66:7 som vi läste tidigare där Sion, Guds folk, framställs som en kvinna som ska föda en son. Samma bild återkommer i Jeremia 4:31.

Det är inte heller enda gången i Uppenbarelseboken som Guds folk framställs som en kvinna. I det 19:e kapitlet kommer Guds folk att omtalas som Kristi brud som gjort sig redo. Och innan dess kommer vi att se en annan kvinna som personifierar ett annat folk, nämligen den kvinna som kallas för "den stora skökan" (17:1). Så att det helt plötsligt skulle dyka upp en historisk person i apokalypsens många bilder är långsökt.

Sammanfattning

Så, för att sammanfatta vad det är vi ser. Från Guds folk kommer Messias att födas. Guds folk framställs som i Jesajas julevangelium som vi hörde nyss, att Sion föder en Son som blir till frid och tröst och glädje för Jerusalem. Samtidigt står djävulen redo att sluka Jesus när han föds. Men han lyckas inte med. Istället strider Sonen mot honom och Sonen segrar och tas upp till himlen som segrare där han blir given all makt i himlen och på jorden.

Men efter att Sonen stigit upp till himlen ger sig draken efter Guds folk. Och de får ta sin tillflykt till öknen som både är en bild av en plats där man går igenom prövning och där man flyr från Satans förtryck. Vi har bilderna av Israels folk som flyr ut i öknen undan Faraos slaveri och vi har profeten Elia som flyr ut i öknen i 3,5 år och får mat genom att Gud sänder korpar med mat till honom. Och så har vi förstås bilden av Kristus som går ut i öknen för att frestas av djävulen.

Två lärdomar

Vad kan vi dra för lärdomar av det här? Jag skulle vilja nämna två saker.

1. Det pågår en andlig strid

För det första: kom ihåg att du är inblandad i en andlig strid. Satan är verklig och han har fått en del makt och han ligger i krig mot Guds församling. Han vill dra dig bort från den sortens liv där du växer i din kristna tro. Han vill att församlingen ska upphöra att predika det sanna evangeliet. Han vill att kristna ska skvallra om varandra och förtala varandra och missförstå varandra. Han förleder och han anklagar. Låt oss inte svälja hans lögn. Och låt oss motarbeta hans verk genom att vara generösa mot varandra och söka att förstå varandra och bygga upp varandra och ha tålmod med varandra och förlåta varandra och uppmuntra varandra att hålla fast vid Guds ord.

2. Det handlar om Kristus och hans församling

För det andra: den stora berättelsen handlar om Kristus, hans församling och om drakens kamp mot dessa. Vi kan bli upptagna av så mycket annat; av politiska val och av krig och konflikter i vår värld och av pengar eller av våra egna personliga begär. Men det är inte den stora berättelsen som pågår i vår värld. Den stora berättelsen handlar om Kristus och hans församling. Så om du vill att ditt liv ska ge återklang i evigheten ska du ge dig själv till Kristus och hans församling. Den är bristfällig förstås, eftersom den är bestå av syndare och som syndare kommer vi att hamna i konflikt med varandra. Men församlingen är den enda kropp, den enda institution, som Kristus lovat att han ska bygga och bevara. Så låt ditt liv vara intimt kopplat till Kristus och till hans församling.

II. DRAKEN BESEGRAD

Vi går vidare till den andra punkten, *draken besegrad*.

Uppenbarelseboken 12:7-9 (SFB-15)

7Och det blev strid i himlen: Mikael och hans änglar stred mot draken. Och draken och hans änglar stred, 8 men han var inte stark nog, och det fanns inte längre någon plats för dem i himlen. 9 Och den store draken, den gamle ormen som kallas Djävul och Satan och som förleder hela världen, kastades ner på jorden och hans änglar kastades ner med honom.

Här ser vi vilken verkan Kristi seger hade.

Mikael, Guds folks försvarare

Det första som sägs är att det blev strid i himlen. Och så nämns Mikael och hans änglar. Vem är Mikael? Han nämns på några ställen i Bibeln som Guds folks försvarare. I Daniel 10:21 nämns Mikael som folkets ”furste” och i Daniel 12:1 nämns Mikael som den stora fursten och försvarare av Guds folk. Så vi har två generaler som strider mot varandra med varsin himmelsk armé och det får som utgång att draken och hans änglar kastades ner på jorden.

Draken besegrades i Kristi död och uppståndelse

Återigen är det viktigt att lägga märke till att det här inte talar om en sorts ursprungsberättelse om varför djävulen och hans demoner finns på jorden. Det är snarare knutet till Jesu seger i hans död, uppståndelse och himmelsfärd. Det handlar alltså inte om något som hände före jorden skapades utan något som hände efter att Jesus hade fötts som människa.

Det här är en viktig poäng eftersom det påverkar hur vi förstår andra texter i Uppenbarelseboken, till exempel tusenårsriket det 20:e kapitlet som kristna tycker om att debattera om. Satan kastas ner i Jesu verk på korset och i Jesu seger i uppståndelsen. Jesus säger själv i Johannesevangeliet 12:31, när han talar om sin död, precis i början av stilla veckan som leder fram till långfredagen och påsken.

Johannesevangeliet 12:31 (SFB-15)

31Nu går en dom över denna värld. Nu ska denna världens furste kastas ut.

När Jesus dog och uppstod kastades denna världens furste ut. Det betyder inte att han inte fortfarande är verksam i den här världen. Det är ju vad vår text handlar om – vi ska titta på i nästa punkt hur draken försöker att skada kvinnan. Men han har blivit besegrad. Kvinnans avkomma har krossat ormens huvud och därför kan himlens invånare, det vill säga de kristna, glädja sig!

Men ve över jorden och havet, för djävulen har kommit till dem i stor vrede. De har inte kunnat ta sin tillflykt till öknen. De blir inte beskyddade av Gud på samma sätt, det har vi redan sett flera gånger i Uppenbarelseboken. Djävulen vet att hans tid är kort.

Nu kanske vi inte tycker att hans tid verkar ha varit särskilt kort. Det har ju gått nästan 2000 år sedan Kristus besegrade draken. Men han förstår bättre än vi, att han kommer att vara bunden i sjön av eld där han ska plågas natt och dag i evigheters evighet. I ljuset av evigheten är 2000 år som ingenting. Därför jublar himlen och djävulen kommer till jordens invånare i stor vrede.

III. DRAKENS RASERI MOT KVINNAN

Vi går till den tredje punkten, *drakens raseri mot kvinnan*.

Uppenbarelseboken 12:13-17 (SFB-15)

13 När draken såg att han var nerkastad på jorden, förföljde han kvinnan som hade fött Sonen. 14 Men kvinnan fick den stora örnens båda vingar för att flyga ut till sin plats i öknen, där hon skyddad från ormen får sitt uppehålle under en tid, tider och en halv tid. 15 Ormen sprutade då vatten ur sin mun som en flod efter kvinnan, för att svepa bort henne med floden. 16 Men jorden hjälpte kvinnan, den öppnade sin mun och svalde floden som draken sprutade ur sin mun.

17 I sitt raseri mot kvinnan gick draken bort för att strida mot hennes övriga barn, dem som lyder Guds bud och håller fast vid Jesu vittnesbörd.

Så när han inte kunde sluka kvinnans Son vände han sig mot kvinnan som hade fött Sonen. Det är alltså ett annat uttryck för drakens raseri mot Sonen. Eftersom kvinnan är förknippad med Sonen ger han sig på kvinnan. Eftersom kyrkan är så tätt förknippad med Kristus ger han sig på kyrkan.

Draken vill att du ska tycka illa om Kristi församling. Han vill förstöra församlingen. Han vill splittra församlingen. Han vill att församlingens medlemmar ska vara oförsonliga och misstänksamma och strida mot varandra.

Örnvingar

Men det första som händer är att kvinnan ”fick den stora örnens båda vingar för att flyga ut till sin plats i öknen, där hon skyddad från ormen får sitt uppehålle”. Bilden av örnvingar är hämtad från Andra Moseboken 19:4 där Gud säger att han bar sitt folk på örnvingar till sig själv. Det var så han räddade sitt folk från slaveriet i Egypten. Så hon flyger på dessa örnvingar ut i öknen till den plats där Gud beskyddar och bevarar henne. En plats där draken inte kan komma åt henne.

Beskyddad under 3,5 tider

Sedan säger vers 14 att hon där ”skyddad från ormen får sitt uppehålle under en tid, tider och en halv tid.” Gud har alltså tagit henne ut i öknen där han ger henne av sitt manna. Där kan djävulen inte skada henne. Det här är samma sak som millenniet handlar om i Uppenbarelsebokens 20:e kapitel. Det är sant att draken attackerar henne med en flodvåg av lögnar och anklagelser, men han lyckas inte skada henne.

Den här tiden och det här tillståndet när kyrkan både är utsatt för Satans attacker och samtidigt åtnjuter Guds beskydd beskrivs som tre och ett halvt år, ”en tid, tider och en halv tid”. Det är samma tid som vi läste om i det elfte kapitlet när de två vittnena profeterar och sprider evangeliet. Det är en tid som följs av tre och en halv dagar då vittnena dödas och deras kroppar ligger kvar på gatan. Den kortare tiden är Harmagedon, som det står om i Uppenbarelseboken 16:16. Den följs av den stora domen, Guds vredes stora dag.

Det innebär att den tid som beskrivs som tre och en halv tid börjar med Kristi födelse och slutar med hans andra återkomst på Guds och Lammets vredes stora dag. Det är samma mönster som återkommer flera gånger i Uppenbarelseboken, också i det 20:e kapitlet. En lång tid när kyrkan bevaras som följs av en kort tid av nederlag för kyrkan, vilket följs av den slutliga domen.

Vatten ur drakens mun

Men låt oss återvända till texten. Vi ser att Gud bär ut kvinnan i öknen, precis som han gjorde med Israels folk. Men draken försöker ändå att skada henne. Den 15:e versen säger att han ”sprutade vatten ur sin mun som en flod efter kvinnan, för att svepa bort henne med floden.”

Så hur för djävulen krig mot kyrkan? Genom sina ord. Det är vad som kommer ut ur hans mun. En flodvåg som är avsedd att svepa bort kvinnan. Draken kastar en flodvåg av lögner över kyrkan. En flodvåg som vill få oss att ta lätt på Kristi kors, att ignorera Kristus, att nedvärdera hans ära, att distrahera oss från hans härlighet, att bli upptagna av oss själva och våra egen längtan efter bekräftelse eller status eller någon annan trygghet och uppfyllelse utanför Kristus.

Men Gud beskyddar sin församling genom att låta jorden öppna sig och svälja floden. Vilket också är en bild från Andra Moseboken, fast några kapitel tidigare, 15:12, när jorden uppslukade Faraos arméer som skulle utrota Israel.

Vänner, det här är en bild på Andra Mosebok som säger att Gud kommer att bevara sin församling. Israels folk hade arméerna bakom sig och havet framför sig. De var fast, mänskligt sett. De hade ingenstans att ta vägen och det såg ut som att varje liten åsna skulle huggas i stycken. Men Gud bevarade dem. Och detsamma gäller oss. Om vi håller fast vid hans ord så kommer Kristus att fortsätta att bygga sin kyrka.

Draken attackerar igen

Vilket leder oss till den 17:e versen, där draken attackerar igen, men den här gången för att strida mot hennes övriga barn. Men det är samma sak. I Uppenbarelseboken 21 är Guds folk det nya Jerusalem. Men i Galaterbrevet 4 kallas de kristna för barn till det himmelska Jerusalem. Möjligen kan man tänka sig att draken attackerar oss som individer istället för oss som församling, men det känns som en ganska modern och västerländsk tanke. Jag är inte övertygad om att det är meningen att vi ska se det så. Både kvinnan och hennes övriga barn är bilder på Guds församling. I vers 17 kännetecknas de av sin trofasthet, att de lyder Guds bud och håller fast vid Jesu vittnesbörd, vilket är exakt samma sak som kännetecknar den sanna kyrkan på andra ställen i Uppenbarelseboken (jfr 14:12).

IV. VAD INNEBÄR DET ATT DRAKEN ÄR BESEGRAD?

Då har vi kommit igenom texten, mer eller mindre. Nu går vi till den fjärde punkten och ställer frågan: vad innebär det för oss att draken är besegrad?

Satans två vapen

Låt oss fundera igen på hur djävulen strider mot församlingen. Det är en flodvåg som kommer ur hans mun. Han är den gamle ormen som förleder hela världen. Han är en lögnare och en åklagare. Vi ser i Första Mosebokens tredje kapitel hur han ljuger och förleder kvinnan. Och vi ser i Sakarja 3 hur han anklagar Guds folk. Det är vad han gör. Även om det innebär att han har miljoner olika knep att göra det så kommer det alltid ner till dessa två. Lögner och anklagelser.

Det här är anledningen till varför den 11:e versen mycket väl kan vara Uppenbarelsebokens absoluta kärna. Det här är budskapet bakom alla märkliga bilder och förvirrande siffror. Den

11:e versen säger vad Uppenbarelseboken handlar om, nämligen att de har övervunnit djävulen. De har segrat över honom. Och hur? ”Genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord, de älskade inte sitt liv så högt att de drog sig undan döden.”

Hur de övervann honom

I den elfte versen finns två vapen som neutraliserar och besegrar djävulens två vapen.

Han är en åklagare. Han vill anklaga. Men vi övervinner honom genom Lammets blod. Om du har förenats med Kristus genom tron finns ingen anklagelse som håller mot dig. För det innebär att Kristus har burit hela straffet för din synd. Vad Satan än må anklaga dig för, och hur rätt han än må ha, så är priset betalt och skuldebrevet struket.

Han är en lögnare. Han vill förleda. Men vi övervinner honom med sanningen i Guds ord. Guds ord ger oss vägledning att navigera genom livets alla skiften. Självklart vill ha isolera oss från varandra eftersom vi är mycket mer lättpåverkade då. Men om vi håller fast vid Guds ord och om vi gör det som gemenskap så kan han inte skada oss.

AVSLUTNING

Älskade vänner, han vill så gärna vara vår åklagare och försöka driva oss in i hopplöshet och förtvivlan. Han vill påminna oss om vilka eländiga skurkar vi har varit och hur vedervärdiga synder vi har begått. Han vill ta fram inför dig dina sårande ord till de som står dig närmast. Han vill påminna dig om hur du bedrog de som älskade dig mest. Han vill övertyga dig om att du aldrig någonsin kan ta dig ur dina destruktiva mönster.

Ofta är hans anklagelser sanna, vilket gör saken bara värre.

Och han vill så gärna vilseleda dig att säga att du egentligen är en god person, att du inte är värre än någon annan. Han vill att du ska jämföra dig med andra och stärka din själv rättfärdighet. Han vill att du ska försöka berömma dig av din egen rättfärdighet och säga ”men titta här då, borde jag inte få några poäng av att jag reste mig på bussen så att någon annan kunde ta min plats?” Han vill distrahera dig så att du inte tänker på dina egna synder, utan bara blir upptagen av alla fel som andra gör. Ytterst sett vill han hålla dig kvar och säga till dig att inte bekymra dig så mycket för vad som händer när livet tar slut, eftersom allt är väl. Det kommer att ordna sig.

Han vill desperat att du ska glömma Kristus och vad Kristi kors innebär, nämligen att du är en syndare i desperat behov av en frälsare, men på korsets fullbordades allt. På korset betalades priset och det finns inte längre någon fördömelse för den som är förenad med Kristus.

Låt honom inte göra det. Låt den 11:e versen vara rubriken för ditt liv: att du är en del i det folk som övervann draken genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord. Och att det är värt allt, mer än ditt liv på den här jorden. Och därför kan han aldrig skada dig.